

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ
ភាគីដាក់ឯកសារ: សហមេធាវីរបស់លោក នួន ជា
ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ភាសាដើម: អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ: សាធារណៈ
ស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ/Public
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ ក.ស.ច.ស ឬ
អង្គជំនុំជម្រះ
ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់ណ្តោះ
អាសន្ន:
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:
ហត្ថលេខា:

**សំណើសុំប្រមូលសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សី
ដែលបានស្នើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី**

ដាក់ដោយ៖

ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា
ស៊ុន អរុណ
Michiel PESTMAN
Victor KOPPE
Andrew IANUZZI
Jasper PAUW

ចម្លងជូន៖

សហជនជាប់ចោទ
សហព្រះរាជអាជ្ញា៖
ជា ណាង
Andrew CAYLEY

ព្រំ ផ្សារ

Jacqueline GREENE
Scarlet WAGNER
Devika KAMP

សហមេធាវីនាំមុខកំណាចដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU FORT

I. សេចក្តីផ្តើម

១. អនុលោមតាមវិធាន ៩២ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា (“មេធាវីការពារក្តី”) សូមដាក់សំណើនេះ (“សំណើ”) សុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈមួយលើបញ្ហាថាតើ សាក្សីដែលស្នើឡើង ដោយមេធាវីការពារក្តីដែលនៅសេសសល់នឹងត្រូវកោះហៅមកធ្វើសាក្សីកម្ម ដែរ ឬយ៉ាងណា។ សវនាការនេះត្រូវរៀបចំឱ្យបានកាន់តែឆាប់រហ័សតាមតែអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីសម្រាលផល ប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននានាបន្ថែមទៀតទៅលើភាគីខាងមេធាវីការពារក្តី ដែលបណ្តាលមកពីការ ពន្យារពេលក្នុងការសម្រេចលើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីស្ថាពរ។ សំណើនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយវិធាន ផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក (“វិធាន”) សិទ្ធិទទួលបានសវនាការសាធារណៈ សិទ្ធិទទួលបានការការពារខ្លួន និង សិទ្ធិទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី។

II. ប្រវត្តិនិតិវិធី

២. មេធាវីការពារក្តីធ្លាប់បានស្នើទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង រួចមកហើយសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់ មាត់ ដែលត្រូវរៀបចំជាសាធារណៈ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យភាគីបង្ហាញទុក្ខករណ៍របស់ខ្លួនគាំទ្រ និង ប្រឆាំងនឹងការស្តាប់សាក្សីមួយចំនួន ដែលបានស្នើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី^១។ មកទល់

---

^១ សូមមើល ឯកសារលេខ E1/4.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ”, ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00712135-0071252, pp 12:13-17:7 ៖ “**លោក Michiel PESTMAN**៖ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ដូចដែលកូនក្តី របស់ខ្ញុំបានពន្យល់ហើយ ថាគាត់មិនសប្បាយចិត្តទេ ខ្ញុំសូមពន្យល់ថា ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិនសប្បាយចិត្ត។ [...] យើងខ្ញុំក៏បាន សុំឱ្យកោះហៅសាក្សីជាង៣០០នាក់ដែលយើងគិតថា ជាសាក្សីដែលគួរតែត្រូវបានគេស្តាប់ចម្លើយជាសាធារណៈ។ ពោលគឺជា សាក្សីដែលបានដឹងពីបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រសម្រាប់តុលាការនេះ ក៏ដូចជាបរិបទជម្លោះសម្រាប់សាក្សីធ្វើសាក្សីកម្មទៅលើបញ្ហា ស៊ើបអង្កេត។ យើងមិនដឹងថា តើហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនៅពេលនេះទេ?” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានកំណត់នូវរបៀបវារៈសម្រាប់រយៈពេលសវនាការចំនួនបួនថ្ងៃ ដែលមិនបានអញ្ជើញត្រកូលមួយ ឬក៏សាក្សីណាមួយដែល លោក នួន ជា បានស្នើឡើងត្រូវបានលើកមកពិភាក្សានោះទេ។ ទោះបីជាវិធានតុលាការនេះបានចែងថា បញ្ហាទាំងអស់នេះនឹង ត្រូវយកមកពិភាក្សានៅសវនាការបែបនេះក៏ដោយ [...] ហើយ[នួន ជា] ជឿជាក់ថា ពួកគាត់គួរតែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យតាមរយៈ សាក្សីទាំងអស់ គាត់គួរតែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យពន្យល់ពីមូលហេតុ ដែលសាក្សីទាំងអស់របស់គាត់គួរតែត្រូវមកផ្តល់សាក្សីកម្មនៅ ក្នុងការជំនុំជម្រះក្តីនេះ។ ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត គឺលោក នួន ជា ជឿជាក់ថា ការពិភាក្សាទាំងអស់នេះត្រូវតែធ្វើឡើងជា សាធារណៈ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា។ [...] យើងចង់ឱ្យមានការពិភាក្សាជាមូលដ្ឋានអំពីការស៊ើបអង្កេត ដែលមានមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់តុលាការនៅពេលអនាគត និងពិភាក្សាអំពីសាក្សីដែលត្រូវស្តាប់ចម្លើយនៅក្នុងពេលសវនាការ។ [...] គាត់នឹងចាកចេញពីបន្ទប់នេះ ហើយគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញចូលរួមទៅក្នុងសវនាការជាមួយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនេះ **សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ លាក់និមន៍នៃការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី**

នឹងពេលនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំទាន់អនុញ្ញាតឱ្យមានទង្វើករណីបែបនេះនៅឡើយទេ។

III. ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ

ក. តម្រូវការឱ្យមានសវនាការស្តីពីការកោះហៅសាក្សី

- ៣. តាមវិធាន ៨០ស្ទួន នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះត្រូវពិភាក្សាសម្រេចទៅលើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី ក្នុង ចំណោមបញ្ជីដទៃទៀត នៅឯសវនាការបឋម។ វិធាននោះចែងថា៖ “សវនាការបឋម ... [...] នៅក្នុងពេលសវនាការបឋមនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវ ពិចារណាអំពីបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី និង អ្នកជំនាញដែលដាក់ជូនដោយភាគី ស្របតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ។ នៅពេលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ពិចារណាលើព្យាបា ការស្តាប់សាក្សី ឬ អ្នកជំនាញដែលត្រូវបានស្នើសុំនឹងមិននាំមកនូវដំណើរការ ល្អនៃការស្វែងរកយុត្តិធម៌ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវបដិសេធសំណើសុំឱ្យកោះហៅបុគ្គល

នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានបំណងពិភាក្សាអំពីអញ្ញត្រកម្ម និងសាក្សីដែលគាត់បានលើកឡើង។ ហើយប្រសិន បើមិនមានសវនាការបែបនោះមែននៅសប្តាហ៍នេះ សវនាការបឋមគួរប្រព្រឹត្តទៅនៅសប្តាហ៍បន្ទាប់។ កូនក្តីយើងខ្ញុំមិនចង់ចូល រួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនេះទេ គាត់នឹងចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនេះ លុះត្រាតែអញ្ញត្រកម្មរបស់គាត់ និងសាក្សីទាំងអស់ របស់គាត់ មិនត្រឹមតែសាក្សីដែលមានឈ្មោះក្នុងស្រោមសំបុត្រនេះទេ តែគឺសាក្សីទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ជូលទៅក្នុងរបៀបវារៈ ដូច ដែលមានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងនៃតុលាការនេះ។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារលេខ E1/7.1, “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ជំនុំជម្រះ”, ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00713767-00713819, pp 17:24-18:13 ៖ “លោក Victor KOPPE៖ លោកប្រធាន ខ្ញុំយល់លោកប្រធានបានច្បាស់ គឺថាសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលថា យើងមិន ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យនិយាយអំពីការជ្រើសរើសបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីបណ្តោះអាសន្ននោះទេ។ ដូចដែលខ្ញុំបានបញ្ជាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះ ស៊ីចឹងថា ប្រហែលជាខ្ញុំត្រូវការពេលវេលា ៣០ នាទីតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីលើកឡើងអំពីបញ្ហាសំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយទាក់ ទិននឹងសាក្សីនេះ។ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំបានរង់ចាំបួនថ្ងៃហើយសម្រាប់ឱ្យយើងមានឱកាស ៣០នាទីនេះដើម្បីលើកឡើង ...។ ប្រធាន អង្គជំនុំជម្រះ៖ ពេលនេះ ពីព្រោះយើងបានជម្រាបជូនលោករួចមកហើយថា មិនឱ្យលោកនិយាយប្រាសចាកនូវរបៀបវារៈដែល បានកំណត់ទេ ហើយអង្គជំនុំជម្រះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យលោកនិយាយ ឬផ្តោតឱកាសនេះដើម្បីលើកយកបញ្ហាដទៃទៀតដែលមិន ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី [បណ្តោះអាសន្ន] យកមកពិភាក្សាទេ [...]។ សូមមើលផងដែរ ដូចយោងខាងលើ p 37:2-14៖ “លោក Victor KOPPE៖ សូមអរគុណលោកប្រធាន។ យើងខ្ញុំមានសំណើតែមួយទេ ដើម្បីសូមឱ្យមានការបញ្ជាក់ ដែលតាម ការពិតដែលត្រូវពិភាក្សានៅមុខសាធារណជន ដែលសំណើសុំឱ្យមានការបញ្ជាក់នេះ គឺអំពីវិធាន ៨០(ខ) ស្តីអំពីសវនាការ បឋម។ យើងខ្ញុំយល់ថា បទប្បញ្ញត្តិចែងថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងសវនាការបឋមត្រូវពិចារណាអំពីបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីសំខាន់ៗ មួយចំនួន។ យើងខ្ញុំយល់អំពីបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងវិធាននេះ ដែលថាក្នុងសវនាការបឋម ជាពេលដែលត្រូវពិចារណាជាសាធារណៈ ទៅលើសំណើសុំកោះហៅសាក្សីពីភាគីនានា ហើយថា សហព្រះរាជអាជ្ញាអាចជំទាស់ទៅនឹងសាក្សីដែលស្នើដោយជនជាប់ចោទ បាន ហើយថា យើងខ្ញុំក៏អាចជំទាស់ទៅនឹងសាក្សីដែលស្នើឡើងដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាដែរ។”

សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី ទំព័រ ៣ នៃ ១៨

នោះ”។ វិធានផ្ទៃក្នុងពុំអនុញ្ញាតឱ្យពិចារណាទៅលើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី នៅដំណាក់កាលណាផ្សេង ក្រៅពីនៅដំណាក់កាលសវនាការបឋមទេ។

ខ. សិទ្ធិជាសារវន្តរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានសវនាការជាសាធារណៈ

- ៤. សិទ្ធិទទួលបានសវនាការជាសាធារណៈ ត្រូវបានធានាដោយកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (ICCPR)^២ អនុសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្សប្រចាំទ្វីបអឺរ៉ុប (ECHR)^៣ សេចក្តីប្រកាស ជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស (UDHR)^៤ និងពិសោធន៍ និងសាលាជម្រះក្តីអន្តរជាតិ និងមាន លក្ខណៈអន្តរជាតិទាំងអស់^៥។ មាត្រា ៣៤ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ក៏តម្រូវស្រដៀង គ្នាដែរថា៖ “សវនាការត្រូវធ្វើជាសាធារណៈ និងបើកចំហសម្រាប់តំណាង” សហគមន៍ជាតិ និង អន្តរជាតិ។ វិធាន ៧៩(៦) កំណត់ឱ្យមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ នូវសវនាការជា សាធារណៈទាំងអស់នៅ អ.វ.ត.ក^៦។ អង្គជំនុំជម្រះអាចសម្រេចរៀបចំសវនាការសម្ងាត់បាន តែ ក្នុងករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចដោយចេញសេចក្តីសម្រេច ដែលមានសំអាងហេតុច្បាស់លាស់ ដែលថា សវនាការបែបនេះជាការចាំបាច់សម្រាប់រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ឬដើម្បីឱ្យ វិធានការការពារមានប្រសិទ្ធភាពតែប៉ុណ្ណោះ^៧។
- ៥. សិទ្ធិទទួលបានសវនាការជាសាធារណៈអនុវត្តចំពោះសវនាការ លើការកោះហៅសាក្សីតាមវិធាន

^២ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ, មាត្រា ១៤(១)៖ “ជនគ្រប់រូបត្រូវមានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាជម្រះក្តី។ ជនគ្រប់រូបត្រូវមានសិទ្ធិឱ្យសាលាក្តីមានសមត្ថកិច្ចឯករាជ្យ និងមិនលម្អៀង ដែលបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ ...”។

^៣ អនុសញ្ញាអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស, មាត្រា ៦(១)៖ “ក្នុងការសម្រេចសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចក្នុងវិស័យរដ្ឋប្បវេណី ឬ ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ប្រឆាំងនឹងខ្លួន ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានសវនាការប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងជាសាធារណៈ ក្នុងពេលវេលាមួយដែល សមរម្យ ដោយតុលាការឯករាជ្យ និងមិនលម្អៀងដែលបង្កើតដោយច្បាប់ ...”។

^៤ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស, មាត្រា ១១(១)។

^៥ សូមមើល លក្ខន្តិកៈទីក្រុងរ៉ូម, មាត្រា ៦៧(១); លក្ខន្តិកៈតុលាការ ICTY, មាត្រា ២០(៤); លក្ខន្តិកៈតុលាការ ICTR, មាត្រា ២០(២); លក្ខន្តិកៈតុលាការ SCSL, មាត្រា ១៧(២); បញ្ញត្តិ UNTAET លេខ 2000/30 ស្តីពីវិធានបណ្តោះអាសន្ននៃនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ; ឯកសារលេខ UNTAET/REG/2000/30 (ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០០), § 2.1។

^៦ វិធាន ៧៩(៦)៖ (“ការពិភាក្សាដេញដោលរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវប្រព្រឹត្តទៅជាសាធារណៈ។ (ក) ការិយាល័យ រដ្ឋបាលត្រូវធានាការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃសវនាការ តែត្រូវគោរពដល់វិធានការការពារនានា ដែលមានចែងនៅក្នុង វិធាននេះ”)។

^៧ វិធាន ៧៩(៦)(ខ)។

៨០ឆ្នាំ។ សវនាការ (បឋម) លើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីគឺជាសវនាការមួយដូចសវនាការដទៃទៀតដែល នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ អនុលោមតាមមាត្រា ៣៤ថ្មី និងវិធាន ៧៩(៦) សវនាការ (បឋម) ចាំបាច់ត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈមួយ ដែលពេញ លេញ ហើយត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយដល់សាធារណជន។

៦. នៅក្នុងរឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Delalić តុលាការ ICTY បានពិភាក្សាពីសនិទានភាពនៅពី ក្រោយការតម្រូវឱ្យមានសវនាការជាសាធារណៈ និងពីលក្ខណៈជាមូលដ្ឋាននៃសិទ្ធិនោះ ដោយកត់ សម្គាល់ថា៖

គុណប្រយោជន៍សំខាន់នៃការអនុញ្ញាតឱ្យសាធារណជន និងសារព័ត៌មានចូលរួមក្នុង សវនាការមួយគឺថា វត្តមានរបស់អ្នកទាំងនោះជួយផ្តល់នូវការធានាឱ្យមានការជំនុំជម្រះ ប្រកបដោយយុត្តិធម៌។ នៅក្នុងរឿងក្តី Pretto & Ors តទល់នឹង ប្រទេសអ៊ីតាលី (Series A, No. 71 (1984) 6 EHRR 182) តុលាការ ECHR បានលើកឡើងថា “មតិ សាធារណៈត្រូវបានគេចាត់ទុកថា ជាការធានានូវភាពត្រឹមត្រូវនៃការជំនុំជម្រះក្តី វាផ្តល់ នូវការការពារប្រឆាំងនឹងការសម្រេចសេចក្តីមិនត្រឹមត្រូវ និងស្ថាបនាជំនឿជាក់ ដោយ អនុញ្ញាតឱ្យសាធារណជនបាននូវយុត្តិធម៌ ដែលមានដំណើរការត្រឹមត្រូវ”។ ហេតុនេះ សវនាការជាសាធារណៈ ជាសំខាន់គឺសម្រាប់ជាផលប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ និង មិនចាំបាច់សម្រាប់សាធារណជននោះទេ^៨។

សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Delalić បានសង្កត់ធ្ងន់នូវសារៈសំខាន់នៃការធានាប្រឆាំងនឹងការ សម្រេចចិត្តមិនត្រឹមត្រូវ និងលើកស្ទួយតម្លៃនៃការពិនិត្យពិចារណារបស់សាធារណជនចំពោះកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីនៃការជំនុំជម្រះក្តី។ សិទ្ធិទទួលបានសវនាការជាសាធារណៈតម្រូវឱ្យតុលាការធ្វើ ឱ្យមានការចូលរួមការពិភាក្សា ការលើកឡើងទន្ទឹករណ៍ និងការសម្រេចសេចក្តីជាសាធារណៈឱ្យ បានក្នុងកម្រិតជាអតិបរមា ដើម្បីធ្វើឱ្យមានការសម្រេចសេចក្តីប្រកបដោយមនសិការ មានតម្លា ភាព និងសមហេតុសមផល ចំពោះបញ្ហានានាដែលមាននៅចំពោះមុខតុលាការ។

^៨ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Delalić, សំណុំរឿងលេខ IT-96-21 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដែលស្នើសុំឱ្យមាន វិធានការការពារសម្រាប់សាក្សីដែលស្នើឡើងដោយរដ្ឋអាជ្ញាមានហស្សនាមពី “B” ដល់ “M”, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៧, ត្រង់កថាខណ្ឌ ៣៤។

គ. សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយ

ក្នុងការតទល់ក្តី

៧. គោលការណ៍សមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី ប្រគល់អាណត្តិឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងការធានាថា លោក នួន ជា ទទួលបាន “ឱកាសសមហេតុផលមួយដើម្បីការពារខ្លួន រួមទាំង ភស្តុតាងរបស់ខ្លួនផង ក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលមិនធ្វើឱ្យគាត់បាត់បង់អត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការតទល់នឹង គូបដិបក្ខរបស់គាត់ទេ”^៩។ សមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី ដែលខុសពីសិទ្ធិការពារខ្លួន ត្រូវ បានធានាដោយច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក វិធានផ្ទៃក្នុង និងកតិកាសញ្ញា ICCPR^{៩០}។ អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់បានសង្កេតឃើញថា “លក្ខណៈជាមូលដ្ឋាននៃគោលការណ៍ នេះត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង”^{៩១}។ បើតាមតុលាការ ICTY “សមភាពនៃ មធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី ត្រូវតែផ្តល់នូវការបកស្រាយមួយដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយជាង ការបកស្រាយដែលត្រូវបានតម្កល់ជាធម្មតា ទាក់ទិននឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី នៅចំពោះមុខ តុលាការជាតិ”^{៩២}។

ឃ. សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការការពារខ្លួន

^៩ សំណុំរឿងលេខ IT-94-I-A, រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić, “សាលក្រម” ថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩, កថាខណ្ឌ ៤៨, ដោយដកស្រង់ចេញពី រឿងក្តី Dombo Beheer B.V. តទល់នឹង ប្រទេសហូឡង់, ECtHR (14448/88), “សាលក្រម” ថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៣ កថាខណ្ឌ ៤០ (ត្រូវបញ្ជាក់បន្ថែម)។

^{៩០} វិធាន ២១(១)(ក) (“ដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញត្រូវតែមានយុត្តិធម៌ និងគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខ ហើយត្រូវរក្សាបាននូវតុល្យភាពរវាងសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងឡាយ”) សូមមើលផងដែរ ICCPR, មាត្រា ១៤(១)(“១)ជនគ្រប់រូប ត្រូវមានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខតុលាការ និងសាលាជម្រះក្តី... ។ (៣)ក្នុងការសម្រេចសេចក្តីចោទប្រកាន់ពីបទប្រហុយណ្ឌណាមួយ ប្រឆាំងមកលើខ្លួន ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការធានាជាអប្បបរមាដោយស្មើភាពគ្នាយ៉ាងពេញលេញដូចខាងក្រោម៖ ... (ង)ត្រូវមានការសួរចម្លើយ ឬសុំឱ្យសួរចម្លើយទៅលើសាក្សីដាក់បន្ទុក និងសុំឱ្យសាក្សីដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរចម្លើយក្នុង នាមខ្លួនក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក ...”; ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក មាត្រា ៣៥ថ្មី។

^{៩១} សំណុំរឿងលេខ ០០១/០៨-០៧-២០០៧-អវតក/អជសដ, ឯកសារលេខ E90 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំដាក់សារណាដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាដែលសុំឱ្យអនុវត្តសហឧក្រិដ្ឋកម្មរួម”, ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩, លេខ ERN 00345178-00345180, កថាខណ្ឌ ៤។

^{៩២} រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić, សំណុំរឿងលេខ IT-94-I-A, “សាលក្រម”, ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩, កថា ខណ្ឌ ៥១-៥២។

៨. ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីធ្លាប់បានលើកឡើងរួចមកហើយថា^{១៣} សិទ្ធិក្នុងការការពារខ្លួនត្រូវបាន ទទួលស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយថាជាសិទ្ធិមូលដ្ឋាន ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយ យុត្តិធម៌ ទាំងនៅក្នុងយុត្តាធិការតុលាការជាតិ និងច្បាប់អន្តរជាតិ។ ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនេះ ជនជាប់ ចោទមានសិទ្ធិបង្ហាញសាក្សី និងភស្តុតាងដទៃទៀត និងលើកឡើងនូវការការពារខ្លួនក្នុងអំឡុងពេល ដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី។ សិទ្ធិការពារខ្លួនធានាថាជន ជាប់ចោទទទួលបានការអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើត ទ្រឹស្តីរបស់ខ្លួននៃរឿងក្តី ដោយប្រើប្រាស់ភស្តុតាងរបស់ខ្លួន រួមទាំងសក្ខីកម្មពីសាក្សីដោះបន្ទុកនានា ផងដែរ ក្នុងការតបតនឹងទ្រឹស្តីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា។ តាមនិយមន័យ ទ្រឹស្តីនេះអាចចាំបាច់ ពាក់ព័ន្ធនឹងទស្សនវិស័យ និងបញ្ហានានាដែលមិនត្រូវបានពិចារណានៅក្នុងទ្រឹស្តីនៃរឿងក្តីនេះរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញា រួមទាំងព័ត៌មានបន្ថែម និងការពន្យល់ជាជម្រើសផ្សេងទៀតផង។

៩. សិទ្ធិការពារខ្លួនត្រូវបានការពារយ៉ាងច្បាស់ នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា។ ក្រមនេះបានទទួលស្គាល់សិទ្ធិពេញលេញរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការកោះហៅសាក្សី ដើម្បីផ្តល់ភស្តុតាងដោះបន្ទុក និងដើម្បីដាក់ជូនតុលាការនូវរាល់ភស្តុតាងទាំងអស់ដែលគាត់យល់ថា ជួយស្វែងរកការពិត^{១៤}។ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដើម្បី “ទទួលបានការបង្ហាញ និងពិនិត្យលើភស្តុតាងដោះបន្ទុក ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងភស្តុតាងដាក់បន្ទុក ដែរ” អនុលោមទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមានៃការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ ដែលត្រូវបាន ធានាដោយកតិកាសញ្ញា ICCPR^{១៥}។ ជាងនេះទៀត វិធានផ្ទៃក្នុងទទួលស្គាល់សិទ្ធិសម្រាប់ជនជាប់

^{១៣} សូមមើល ឯកសារលេខ E182 “សំណើសុំស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលត្រូវបានស្នើដោយមេធាវីការពារក្តី និងចាត់ឱ្យមានវិធាន ការខាងនីតិវិធីដទៃទៀតដើម្បីវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើបទប្រក្រតីសាស្ត្រ,” ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00790415-00790430, កថាខណ្ឌ ១០-១៣។

^{១៤} ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, មាត្រា ២៩៨៖ “ជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អាចនាំចូលរួម ក្នុងសវនាការនូវសាក្សីទាំងឡាយ ដែលព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានកោះហៅដោយខ្លួនជាអ្នកសោហ៊ុយ”)។ សូមមើលផងដែរ ដូច យោងខាងលើ មាត្រា ៣៣៤ (“រហូតទល់នឹងការបិទកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ជនជាប់ចោទ ... អាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរ និងជូនលិខិតស្នាមទាំងអស់ និងភស្តុតាងដែលខ្លួនយល់ឃើញថា មានប្រយោជន៍ដល់ការសម្រេចឱ្យឃើញការ ពិត”)។

^{១៥} ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក, មាត្រា ៣៥ថ្មី។

ចោទក្នុងការដាក់បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលពួកគេចង់កោះហៅ^{១៦}។

១០. សិទ្ធិការពារខ្លួនត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាយូរមកហើយនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ដោយចាប់តាំងពី តុលាការ Nuremberg មក^{១៧}។ កតិកាសញ្ញា ICCPR^{១៨} អនុសញ្ញា ECHR^{១៩} និងលក្ខន្តិកៈទីក្រុង រ៉ូម ដែលបទប្បញ្ញត្តិទាំងអស់នេះចែងថា ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិការពារខ្លួនរបស់សាក្សីដោះបន្ទុក និងការសាកសួរសាក្សី។ លក្ខន្តិកៈទីក្រុងរ៉ូមបង្ហាញទៀតថា សិទ្ធិនេះរួមមានសិទ្ធិលើកឡើងនូវការ ការពារខ្លួន និងសិទ្ធិបង្ហាញភស្តុតាងដទៃទៀត^{២០}។ ការលើកឡើងអំពីសិទ្ធិនៃការការពារខ្លួនមាន ចែងក្នុងយុត្តាធិការក្នុងស្រុកនៅទូទាំងពិភពលោក^{២១}។

^{១៦} វិធាន ៨០(២) (“នៅពេលដែលជនជាប់ចោទ និង/ឬ ក្រុមរួមគ្នានៃដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មានបំណងកោះហៅសាក្សីណា ម្នាក់ ដែលមិនមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីដែលផ្តល់ឱ្យដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា ជនជាប់ចោទ និង/ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវ ដាក់ជូនបញ្ជីឈ្មោះបន្ថែម”)។

^{១៧} ធម្មនុញ្ញទីក្រុងឡុងដ៍ស្តីពីតុលាការយោធាអន្តរជាតិ, មាត្រា ១៦ (“ដើម្បីធានាការជំនុំជម្រះក្តីឱ្យបានត្រឹមត្រូវសម្រាប់ជនជាប់ ចោទ គេត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដូចតទៅ៖ [...] (ង) តាមរយៈខ្លួនផ្ទាល់ក្តី ឬតាមរយៈមេធាវីរបស់ខ្លួនក្តី ជនជាប់ចោទត្រូវមាន សិទ្ធិបង្ហាញភស្តុតាងទៅតុលាការ ដើម្បីគាំទ្រការការពារខ្លួន ...”)។

^{១៨} កតិកាសញ្ញា ICCPR, មាត្រា ១៤(៣) (“ក្នុងការសម្រេចសេចក្តីចោទប្រកាន់ពីបទព្រហ្មទណ្ឌណាមួយប្រឆាំងមកលើខ្លួន ជន គ្រប់រូបមានសិទ្ធិទទួលបានការធានាជាអប្បបរមាដោយស្មើភាពគ្នាយ៉ាងពេញលេញដូចខាងក្រោម៖ ... (ង) [...] សុំឱ្យសាក្សី ដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរចម្លើយក្នុងនាមខ្លួនក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក”)។

^{១៩} អនុសញ្ញា ECHR, មាត្រា ៦(៣) (“សិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌៖ “៣.មនុស្សគ្រប់រូបដែលត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមានសិទ្ធិអប្បបរមាដូចតទៅ៖ [...] (ឃ) [...]សុំឱ្យសាក្សីដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរ ចម្លើយក្នុងនាមខ្លួនក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានឹងសាក្សីដាក់បន្ទុក”)។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី Vidal តទល់នឹង ប្រទេសប៊ែលហ្សិក, តុលាការ ECHR (12351/86) ថ្ងៃទី ២២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩២ កថាខណ្ឌ ៣៤-៣៥ (ដោយបានសន្និដ្ឋានថា សិទ្ធិរបស់ជន ជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌តាមមាត្រា ៦ នៃអនុសញ្ញា ECHR ត្រូវបានរំលោភបំពាន នៅ ពេលដែលតុលាការខកខានមិនបានកោះហៅសាក្សីនានាដែលស្នើសុំដោយជនជាប់ចោទ)។

^{២០} លក្ខន្តិកៈទីក្រុងរ៉ូម, មាត្រា ៦៧(១)(ង)។ សំណុំរឿងលេខ ICC-01/04-01/06, រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Lubanga Dyilo, ប្រតិចារឹកស្តីពីការបង្ហាញខ្លួនលើកទីមួយ ថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦, ត្រង់ទំព័រ ៤, (ដោយតុលាការជូនដំណឹងទៅជន ជាប់ចោទពីសិទ្ធិរៀបចំការការពារខ្លួន សំណើសុំនិងសាកសួរដេញដោលសាក្សី លើកឡើងនូវការការពារខ្លួន និងបង្ហាញភស្តុតាង ផ្សេងទៀតក្នុងពេលសវនាការ) អាចរកបាននៅលើគេហទំព័រ៖ <http://www.icc-cpi.int/iccdocs/doc/doc248955.pdf>។

^{២១} មាត្រា ២៨១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបារាំង មិនត្រឹមតែចែងពីសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការបង្ហាញបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដោះ បន្ទុកប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏មានចែងពីកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋអាជ្ញាក្នុងការកោះហៅសាក្សីដោះបន្ទុកទាំងនេះដែរ (ទោះបីក៏ហិតត្រឹម ៥ រូប ក៏ដោយ) “Le ministère public et la partie civile signifient à l'accusé, l'accusé signifie au ministère public et, s'il y អំណើបនូវឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី

១១. សនិទានភាពនៅខាងក្រោយសិទ្ធិដំណើរការតាមផ្លូវច្បាប់ជាមូលដ្ឋាននេះ មានលក្ខណៈសាមញ្ញ។ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមិនអាចបង្ហាញសាក្សី និងភស្តុតាងរបស់ខ្លួន និងមិនអាចតទល់យ៉ាងមាន ប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងទ្រឹស្តីរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ចំពោះសំណុំរឿងដោយប្រើទ្រឹស្តីរបស់ខ្លួននេះទេ តុលាការនឹងទទួលបានការយល់ដឹងចំពោះអង្គហេតុតែមួយផ្នែក ឬបែបស្មានៗប៉ុណ្ណោះ។ លុះត្រា តែតុលាការបំពេញការងាររបស់ខ្លួនក្នុងការស្វែងរកការពិត បើមិនដូច្នោះទេ តុលាការនេះមិនអាច ស្វែងរកយុត្តិធម៌បានទេ^{២២}។

ង. ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះត្រូវធានាសិទ្ធិការពារខ្លួនដោយសេរីរបស់ជនជាប់ចោទ

១២. អនុលោមតាមវិធាន ៨៥៖ “ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវ [...] ធានាដល់ការអនុវត្តសិទ្ធិ ការពារខ្លួនដោយសេរី”។ វិធាន ៨៥ ចែងពីកាតព្វកិច្ចរបស់ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះក្នុងការធានាថា ជនជាប់ចោទបានប្រើប្រាស់សិទ្ធិទាំងអស់ដោយសេរី រួមទាំងសិទ្ធិនានាដែលបានពិភាក្សាខាងលើ ផងដែរ ដោយគ្មានការរាំងស្ទះ ឬការកំហិតជ្រុលហួសហេតុ។

IV. ទង្វើករណី

a lieu, à la partie civile, dès que possible et vingt-quatre heures au moins avant l'ouverture des débats, la liste des personnes qu'ils désirent faire entendre en qualité de témoins. [...] [L]e ministère public est tenu de citer à sa requête les témoins, dont la liste lui a été communiquée par les parties [...]; cette liste ne peut comporter plus de cinq noms”។ សូមមើលផងដែរ, រឿងក្តី Taylor តទល់នឹង, សំណុំរឿងលេខ 484 U.S. 400, 423-424 (ឆ្នាំ ១៩៨៨) (ដែល ពិភាក្សាពីសារៈសំខាន់ចាំបាច់នៃសិទ្ធិការពារខ្លួននៅក្នុងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ ស.វ.អា); ច្បាប់ស្តីពីកម្រងសិទ្ធិបុគ្គលនៃប្រទេស នូវវែលហ្សឺឡង់, មាត្រា ២៥(ច)25(f), សិទ្ធិ [...] ឱ្យសាក្សីដោះបន្ទុកចូលខ្លួន ដើម្បីសួរចម្លើយដោះបន្ទុកក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា នឹងការដាក់បន្ទុក”។ David S. Law & Mila Versteeg, ការវិវត្តន៍ និងមនោគមវិជ្ជានៃលទ្ធិរដ្ឋធម្មនុញ្ញនិយមជាសកល (The Evolution and Ideology of Global Constitutionalism), 99 Cal. L. Rev. 1163, 1201, (ឆ្នាំ ២០១១) អាចរកបាននៅលើ គេហទំព័រ៖ <http://www.californialawreview.org/assets/pdfs/99-5/01-LawVersteeg.pdf>, ដោយបានពិភាក្សាពីការស្តាប់ ស្តង់មតិទៅលើរដ្ឋធម្មនុញ្ញចំនួន ១៨៨ ដែលក្នុងនោះ ៧២% មានចែងពីសិទ្ធិការពារខ្លួនតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

^{២២} រឿងក្តី Taylor តទល់នឹង Illinois, សំណុំរឿងលេខ 484 U.S. 400, 423-424 (ឆ្នាំ ១៩៨៨) (“សិទ្ធិមួយចំនួនតូចមាន លក្ខណៈជាមូលដ្ឋានគ្រឹះជាងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការបង្ហាញសាក្សីដោះបន្ទុកទៅទៀត”។ ការដកចេញភស្តុតាងសម្រាប់ ការពារក្តីក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ គោលបំណងចម្បងគឺការស្វែងរកការពិតនៅក្នុងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ របស់យើង ...។ ការពិត តម្លៃចម្បងនៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់យើងតម្រូវឱ្យដោះស្រាយជនគ្មានទោស ដោយតម្រូវ ឱ្យពិនិត្យពិចារណាឱ្យបានហ្មត់ចត់ទៅលើច្បាប់នានាដែលរារាំងគណៈវិនិច្ឆ័យមិនឱ្យស្តាប់សក្ខីកម្មនៃភស្តុតាងដោះបន្ទុក”)។ (អត្ថបទ ដកស្រង់ខាងក្នុងបានត្រូវបានលុបចោល)

សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី ទំព័រ ៩ នៃ ១៨

១៣. មេធាវីការពារក្តីសូមលើកឡើងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវធ្វើសវនាការមួយជាសាធារណៈ ដោយអនុលោមតាមវិធាន៨០ស្ទួន ដែលក្នុងនោះភាគីអាចលើកអំណះអំណាងគាំទ្រ និងជំទាស់ទៅ នឹងសាក្សីដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំ^{២៣}។ សវនាការនេះត្រូវបានតម្រូវដោយវិធានផ្ទៃក្នុង និងសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌។ មេធាវី ការពារក្តីសូមលើកឡើងថា សវនាការនេះគួរត្រូវបានធ្វើតាមរយៈការលើកទឡើករណ៍ផ្ទាល់មាត់នៅ ក្នុងសវនាការសាធារណៈជាចំហមួយ ហើយសវនាការនេះត្រូវធ្វើជាប់ៗតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានណាមួយ ទៅលើភាគីខាងមេធាវីការពារក្តី ដែលបណ្តាល មកពីការអូសបន្លាយពេលក្នុងការសម្រេចអំពីបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីស្ថាពរ។

ក. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែធ្វើសវនាការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន និងសិទ្ធិ របស់ នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ដើម្បីពិចារណាអំពីការកោះហៅសាក្សី នានាដែលមេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំ

១៤. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុលោមតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន ក្នុងការរៀបចំសវនាការ ដើម្បីសម្រេចថាតើត្រូវកោះហៅសាក្សីដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់លោក នួន ជា ដែរ ឬយ៉ាងណា។ ទោះជាបែបនេះក្តី នៅក្នុងសវនាការដំបូងរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបដិសេធតុំស្នើសុំឱ្យមានការលើកទឡើករណ៍ផ្ទាល់មាត់ស្តីពីបញ្ហាសាក្សីនានា ដែលតុំមាន ឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីបឋមរបស់ខ្លួន។ អង្គជំនុំជម្រះបានត្រឹមតែគូសបញ្ជាក់ថា ភាគីនៅតែមាន លទ្ធភាពធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពាក់ព័ន្ធនឹងបុគ្គលដែលអាចធ្វើជាសាក្សី បន្ថែម និងបានធ្វើការកត់សម្គាល់ថាប្រសិនបើសវនាការ និងការលើកទឡើករណ៍ផ្ទាល់មាត់បន្ថែម មានភាពចាំបាច់ ខ្លួននឹងសម្រេចដូច្នោះក្នុងពេលវេលាមួយមិនជាក់លាក់^{២៤}។ ភាសាដ៏សាមញ្ញងាយ យល់នៃវិធាន ៨០ស្ទួន តម្រូវថា ការពិចារណាទៅលើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី គួរត្រូវបានធ្វើនៅឯ

^{២៣} ឯកសារលេខ E9/4/4.4 “ដីកាបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់សម្ភារៈដើម្បីរៀបចំសវនាការ, ឧបសម្ព័ន្ធ ក៖ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលភាគី មានបំណងស្នើសុំឱ្យកោះហៅ (សម្រាប់អ្នកដែលមិនស្នើសុំនូវវិធានការការពារ) ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា” ថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00645893-00646073, (“បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់លោក នួន ជា”)។

^{២៤} ឯកសារលេខ E1/7.1, “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00713786, 00713816។

សវនាការ ដែលត្រូវតែបញ្ចូលនូវទិន្នន័យសំខាន់ៗអំពីសាក្សី ដែលភាគីបានស្នើសុំ^{២៥} ។ សវនាការ នេះពុំទាន់បានប្រព្រឹត្តទៅនៅឡើយទេ ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមវិធាននេះ រហូតទាល់តែសវនាការនោះត្រូវបានធ្វើឡើង។ ភាគីយល់ច្បាស់អំពី លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ឱ្យមានសវនាការមួយ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន ដោយហេតុថា សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យសវនាការបឋម ស្តីពីបញ្ហាសាក្សីនានាដែលភាគីបានស្នើសុំ បានទទួលការគាំទ្រពីសំណាក់ភាគីព្រះរាជអាជ្ញា និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី^{២៦} ។

^{២៥} ប្រយោគដំបូងនៃវិធាន៨០ ស្ទួន ចែងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវ ‘ពិចារណា’ អំពីបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី ដែលដាក់ជូន ដោយភាគីនៅសវនាការបឋម។ ប្រយោគទីពីរពិពណ៌នាអំពីកាលៈទេសៈ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អាច ‘ពិចារណា’ អំពី សាក្សីដែលនឹងមិនត្រូវកោះហៅ។ ការបកស្រាយវិធាន៨០ ស្ទួន គឺថា (i) ពាក្យ ‘ពិចារណា’ នៅក្នុងប្រយោគទាំងពីរមាន អត្ថន័យដូចគ្នា (ពោលគឺ ពាក់ព័ន្ធនឹងការសម្រេចជាសារវន្តថា ត្រូវកោះហៅសាក្សីជាក់លាក់ណាមួយ ឬមិនកោះហៅ និង (ii) ការសម្រេចនៅក្នុងប្រយោគទីពីរ គឺមានលក្ខណៈទូលំទូលាយជាង ដូចដែលមានពិពណ៌នានៅក្នុងវិធាន៨០ ស្ទួន (ពោលគឺ សវនាការបឋម)

^{២៦} ឯកសារលេខ E1/7.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00713805, 00723806 ទំព័រ ៣៧-៣៨៖ (“លោក KOPPE: សូមអរគុណ លោកប្រធាន។ យើងខ្ញុំមានសំណើតែមួយគត់ស្នើ សុំការបញ្ជាក់បំភ្លឺនិងវាជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំយល់ថាគួរត្រូវបានពិភាក្សាជាសាធារណៈ ហើយយើងអាចធ្វើដូច្នោះក្រោយពេលសម្រាក។ ប៉ុន្តែ សំណើសុំការបញ្ជាក់បំភ្លឺអំពីវិធាន ៨០(ខ) ដែលជាវិធានស្តីពីសវនាការបឋម។ យើងខ្ញុំយល់ថា បញ្ញត្តិដែលមានដូច ខាងក្រោមនេះ ចែងថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវពិចារណាអំពីបញ្ជីឈ្មោះមនុស្សដែលអាចធ្វើជាសាក្សីនៅសវនាការបឋម។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងបានយល់ថាវិធាននេះបង្ហាញថា សវនាការបឋម គឺជាពេលវេលាពិភាក្សាជាសាធារណៈនូវសំណើសុំ សាក្សីពីសំណាក់ភាគី ហើយ ភាគីព្រះរាជអាជ្ញាអាចជំទាស់ទៅនឹងសាក្សីនានា ដែលជនជាប់ចោទបានស្នើសុំ ហើយយើងអាច ជំទាស់ទៅនឹងសាក្សីរបស់ភាគីព្រះរាជអាជ្ញា។ ហេតុដូច្នោះ ខ្ញុំចង់និយាយថាខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីសាក្សី ដែលពុំត្រូវបានដាក់បញ្ចូល នៅក្នុងបញ្ជីបណ្តោះអាសន្ន។ ហើយយើងខ្ញុំចង់ បានការណែនាំចំពោះពាក្យថា “ពិចារណា” ដូចដែលមាននៅក្នុងវិធាន ៨០(ខ)។ តើនឹងមានសវនាការបឋមមួយទៀត ដែលយើងអាចលើកអំណះអំណាងថាហេតុអ្វីសាក្សីរបស់យើងដែលពុំមានឈ្មោះនៅក្នុង បញ្ជីបណ្តោះអាសន្ននេះ គួរមានឈ្មោះ នៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីស្ថាពរក្នុងដំណាក់កាលណាមួយ។ យើងខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បានការ បញ្ជាក់បំភ្លឺលើបញ្ហានោះប៉ុណ្ណោះ។ លោកប្រធាន៖ អញ្ជើញមេធាវីនាំមុខគឺលោកស្រី Fort។ លោកស្រី SIMONNEAU-FORT៖ លោកប្រធាន យើងក៏ជឿថាសវនាការបឋមមួយទៀតនឹងមានភាពចាំបាច់ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីបញ្ជីទាំងនេះ ក្នុងចំណោម បញ្ហាផ្សេងៗ និងចំណុចច្បាប់នានា ហើយយើងចង់ទទួលបានការបញ្ជាក់បំភ្លឺបន្ថែម ពាក់ព័ន្ធនឹងសវនាការបឋមមួយទៀត ហើយ យើងចង់ដឹងថាតើនៅពេលណាទើបសវនាការបឋមនេះអាចត្រូវបានកំណត់កាលបរិច្ឆេទ។ លោក SMITH៖ សូមអរគុណ លោកប្រធាន។ ខ្ញុំប្រហែលជាលើកឡើងត្រូវសុំប៉ុណ្ណោះ។ ភាគីព្រះរាជអាជ្ញាពិតជាគាំទ្រសវនាការសាធារណៈលើបញ្ហាទាំងនេះ ពេញទំហឹងតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយយើងដឹងថា បញ្ហាមួយចំនួនពុំទាន់ត្រូវបានដោះស្រាយឡើយនៅថ្ងៃនេះ ហើយយើង ដឹងអំពីដីការរបស់លោកដែលបានគូសបញ្ជាក់ថាលោកនឹងជូនដំណឹងមកយើងក្នុងពេលឆាប់ៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិធីដោះស្រាយបញ្ហា សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី

ខ. នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសវនាការដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ស្ទួន សវនាការ នេះត្រូវតែពាក់ព័ន្ធនឹងការលើកទទ្ទឹករណ៍ផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈរបស់ភាគី នៅក្នុងសវនាការ សាធារណៈ

១៥. សវនាការតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន គឺជាការចាំបាច់សម្រាប់ការលើកទទ្ទឹករណ៍ដោយផ្ទាល់មាត់។ ជាថ្មី ម្តងទៀត ភាសាសាមញ្ញងាយយល់លាតត្រដាងថា៖ សវនាការ ជាចាំបាច់ត្រូវមានការធ្វើសន្និដ្ឋាន ដោយផ្ទាល់មាត់របស់ភាគីនៅតុលាការ^{២៧}។ សេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងការប្រជុំ ពិភាក្សាសម្រេចសម្ងាត់ ដោយពុំមានរយៈពេលកំណត់ច្បាស់លាស់ ពុំមែនជាសវនាការឡើយ។ ហេតុដូច្នោះ អនុលោមតាមវិធាននេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវស្នើសុំឱ្យភាគីលើកទទ្ទឹករណ៍ ដោយផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីគាំទ្រ ឬជំទាស់ទៅនឹងការកោះហៅសាក្សីនានាក្នុងអំឡុងសវនាការ ជាសាធារណៈ។

១៦. សិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈក៏គាំទ្រឱ្យមានសវនាការជា សាធារណៈ ដោយចំហដែរ។ ការជំនុំជម្រះក្តីលោក នួន ជា ត្រូវតែ ជាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ ប្រសិនបើចង់បំពេញតម្រូវការសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋានរបស់គាត់ ដោយអនុលោមតាមកតិកាសញ្ញា ICCPR, សេចក្តីប្រកាស UDHR និងកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយនីតិវិធីរបស់ អ.វ.ត.ក រួមទាំងមាត្រា ៣៤ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងវិធាន ៧៩(៦)^{២៨}។ សារៈសំខាន់នៃសវនាការ សាធារណៈ នៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌអាចត្រូវបានគូសបញ្ជាក់លើសពីនេះទៀត

ទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែ យើងពិតជាចង់គាំទ្រមេធាវីការពារក្តី និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ថាសវនាការនេះគួរធ្វើជាសាធារណៈឱ្យបាន ច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ហើយជាការពិត ដោយសារទំហំនៃសវនាការនេះ ចំនួនជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណី ពិតជាមានបញ្ហាមួយចំនួនដែលត្រូវការដោះស្រាយមុនពេលការចាប់ផ្តើមនៃសំណុំរឿងនេះ។ ហើយដូច្នោះ យើងខ្ញុំគិតថា សវនាការបឋម កិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ និងកិច្ចប្រជុំប្រភេទនោះនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ណាមួយបន្ថែមទៀត នឹងមាន ប្រយោជន៍ដើម្បីធានាបានថានៅពេលកិច្ចសវនាការចាប់ផ្តើម វានឹងប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន”។

^{២៧} Bryan A. Garner ed., *Black's Law Dictionary*, ការកែសម្រួលលើកទី៩ (Thomson Reuters, ឆ្នាំ ២០០៩) (“សវនាការ ការជំនុំជម្រះ ដែលជាធម្មតាធ្វើឡើងជាចំហដល់សាធារណជន ដែលរៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងសម្រេចពីបញ្ហាអង្គហេតុ និង អង្គច្បាប់ ជូនកាលមានសាក្សីមកផ្តល់សក្ខីកម្មផងដែរ”)។

^{២៨} សូមមើល ជើងទំព័រខាងលើ III.B។

ឡើយ^{២៩}។ ភាពជាសាធារណៈនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីគឺជាសិទ្ធិជាសារវ័ន្តមួយក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ និងការពារប្រឆាំងនឹងការសម្រេចមិនត្រឹមត្រូវ និងពុំមានសំអាងហេតុត្រឹមត្រូវរបស់តុលាការ^{៣០}។ ហេតុនេះ បញ្ហាគន្លឹះសំខាន់ៗទាំងអស់របស់ភាគី ត្រូវតែ ដោះស្រាយតាមរយៈកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជាសាធារណៈ។ ការស្តាប់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីគឺជាបញ្ហាគន្លឹះដ៏សំខាន់មួយ។ ជាងនេះទៀត ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាទទួលបានស្ថាប័នកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ^{៣១} និងដើម្បីឱ្យសារព័ត៌មានរាយការណ៍ និងដើរតួនាទីជាអ្នកឃ្នាំមើលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី តុលាការមានកាតព្វកិច្ចធ្វើឱ្យសវនាការទាំងមូលរបស់លោក នួន ជា សាធារណៈឱ្យបានច្រើនតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន។

១៧. ទើបញ្ចប់ ទង្វើករណ៍ផ្ទាល់មាត់គឺជាវិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណសាក្សីសម្រាប់សវនាការ ជាដំណើរការដ៏វែងនៃការរៀបចំសេចក្តីប្រាង និងការផ្លាស់ប្តូរសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរផ្លូវការ។ ភាពពាក់ព័ន្ធនៃសាក្សីជាក់លាក់អាស្រ័យមួយផ្នែក ទៅលើភាព

^{២៩} ជើងទំព័រខាងលើ III.B។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី Werner ទល់នឹង ប្រទេសអូស្ត្រីស្ត, តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប, “សាលក្រម”, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧, កថាខណ្ឌ ៤៥ (លក្ខណៈសាធារណៈនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី “ការពារគុក្តីពីកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការដោយសម្ងាត់ ដោយពុំមានការត្រួតពិនិត្យជាសាធារណៈ។ វាក៏ជាមធ្យោបាយមួយក្នុងចំណោមមធ្យោបាយនានាដែលទំនុកចិត្តលើតុលាការ ថ្នាក់លើ និងថ្នាក់ក្រោម អាចត្រូវបានរក្សា។ តាមរយៈការធ្វើឱ្យកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការមានតម្លាភាព ការផ្សាយជាសាធារណៈរួមចំណែកដល់ការសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃមាត្រា៦(១) ពិសេស គឺការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ដែលការធានាឱ្យមានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ គឺជាគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានមួយក្នុងចំណោម គោលការណ៍ទាំងឡាយនៃសង្គមប្រជាធិបតេយ្យទាំងឡាយ នៅក្នុងអត្ថន័យនៃអនុសញ្ញា”)។

^{៣០} សូមមើល ជើងទំព័រខាងលើ, កថាខណ្ឌ ៧-៨។

^{៣១} ដោយសារតែ ១,៣ នាក់ប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោមប្រជាជនកម្ពុជា ១០០ នាក់បានប្រើប្រាស់អ៊ីនធឺណែត ទើបសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរគឺជាសារណាមិនសាធារណៈ ដោយសារគេអាចមើលសារណាទាំងនោះបានតែតាមរយៈគេហទំព័ររបស់តុលាការតែប៉ុណ្ណោះ។ សារណាផ្ទាល់មាត់ អាចត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ តាមបណ្តាញសារព័ត៌មាន និងតាមការពិភាក្សាជាសាធារណៈ។ សូមមើល “កម្ពុជា” ទិន្នន័យ ធនាគារពិភពលោក (ចូលមើលចុងក្រោយថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១២) អាចរកបាននៅលើគេហទំព័រ៖ <http://data.worldbank.org/country/cambodia>។ នៅកម្ពុជា សារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាពិសេសទៅលើបញ្ហាសំខាន់ៗស្មុគស្មាញ និងវែងអន្លាយ មិនអាចឱ្យសាធារណជនអាចពិនិត្យពិច័យបានទេ។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានអះអាងសាជាថ្មីពីសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងរបស់សាធារណជន និងការពិភាក្សាដេញដោលយោបល់ទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ អ.វ.ត.ក។ សូមមើល សំណុំរឿងលេខ ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អវតក/អជតក, ឯកសារលេខ F-28, “សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ” ថ្ងៃទី ៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២, ០០៧៩៧៦៩៨-០០៧៩៨០៤៧, កថាខណ្ឌ ៧០៨។

ពេញលេញនៃភស្តុតាងដទៃទៀតដែលត្រូវបង្ហាញ និងមិនអាចត្រូវបានវាយតម្លៃឱ្យបានពេញលេញ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងនីមួយៗ ដោយមិនបានដឹងពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះចំពោះសាក្សី ដទៃទៀតតែមានករណីស្រដៀងគ្នានោះទេ។ ធនធានរបស់ភាគី អង្គជំនុំជម្រះ និងសេវាបកប្រែ ឯកសារដែលឧបត្ថម្ភដោយតុលាការ មានភាពប្រសើរសម្រាប់នីតិវិធីឆ្លើយឆ្លងគ្នាដោយផ្ទាល់មាត់ ជាងការធ្វើសារណាមួយម្តងៗចុះឡើងដែលមានភាពស្មុគស្មាញ។

គ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវធ្វើសវនាការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន ភាគ១តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីបញ្ជ្រាញសារណាមួយថែមទៀតទៅលើសិទ្ធិ របស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌

- ១៨. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចថានៅពេលណាមួយ ខ្លួននឹងសម្រេចថាតើត្រូវកោះហៅ សាក្សីដែលលោក នួន ជា បានស្នើសុំដែរ ឬយ៉ាងណា។ ទោះជាបែបនេះក្តី ការអូសបន្លាយពេល របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការធ្វើសវនាការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ស្ទួន រំលោភ លើសិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី និងការ ការពារខ្លួន។
- ១៩. ទោះបីសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យសាក្សីចំនួន ៥២៧នាក់ មកផ្តល់សក្ខីកម្មដើម្បីគាំទ្រលោក នួន ជា ក៏ដោយ ក៏បញ្ជីបឋមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងជ្រើសរើសយកតែសាក្សី ពីរនាក់ ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្មដោះបន្ទុកទាំងស្រុង^{១២}។ សិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការការពារខ្លួន^{១៣} ទាមទារ

^{១២} ទោះបីសាក្សីជាក់លាក់មួយចំនួននៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមាននៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែល បានស្នើសុំដោយលោក នួន ជា លើកលែង TCW-425 និង TCW-482 ក៏ដោយ ក៏ឈ្មោះសាក្សីទាំងនេះក៏ត្រូវបានស្នើសុំដោយ ព្រះរាជអាជ្ញា ឬសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែរ។ មានតែ TCW-425 និង TCW-482 ទេដែលត្រូវបាន ជ្រើសរើសដើម្បីបង្ហាញពីភាពវិជ្ជមានរបស់មេធាវីការពារក្តី។ (ឯកសារលេខ E131/L1, “ឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់ ក៖ ផ្នែកមួយនៃ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសម្រាប់សវនាការដំណាក់កាលដំបូងនៃសំណុំរឿង ០០២” ថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ លេខ ERN 00747687-00747694)។ លោក នួន ជា បានស្នើសុំឈ្មោះសាក្សីចំនួនរាប់រយដែលមិនមាននៅ ក្នុងបញ្ជីរបស់ ក.ស.ព។ (ប្រៀបធៀបឯកសារលេខ E9/4.1, “ឧបសម្ព័ន្ធ ១៖ សំណើបង្គាប់ឱ្យសាក្សីចូលបង្ហាញខ្លួនក្នុង សវនាការ” ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00640745-00640778 (ដែលបានស្នើសុំឈ្មោះសាក្សីសរុបចំនួន ២៧៩ រួមទាំងសាក្សីបញ្ជាក់អង្គហេតុចំនួន ២៧៩) ជាមួយបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីរបស់លោក នួន ជា (ដែលបានស្នើសុំឈ្មោះសាក្សី បញ្ជាក់អង្គហេតុចំនួន ៥២៧))។

សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយ មេធាវីការពារក្តី ទំព័រ ១៤ នៃ ១៨

ឱ្យគាត់អាចមានលទ្ធភាពបង្ហាញទស្សនៈផ្ទាល់របស់គាត់ចំពោះសំណុំរឿង រួមមានការប្រើប្រាស់សក្ខីកម្ម និងភស្តុតាងផ្សេងៗ។ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីនាពេលបច្ចុប្បន្ន រំលោភសិទ្ធិនោះ ដោយសារបញ្ជីនោះនឹងមិនផ្តល់ឱកាសឱ្យមេធាវីការពារក្តីបញ្ជាក់អះអាងលើទ្រឹស្តីរបស់ខ្លួន ចំពោះសំណុំរឿងនេះដោយភាពសុទ្ធជាជ័យមឡើយ។ ការសួរដេញដោលរបៀបការពារខ្លួននេះពុំអនុញ្ញាត ឱ្យមេធាវីការពារក្តីបំផុសផ្នែកនៃរឿងរ៉ាវរបស់លោក នួន ជា ឬស្វែងយល់អំពីការបកស្រាយហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ខាងក្រៅក្របខ័ណ្ឌនៃរបាយការណ៍របស់ភាគីព្រះរាជអាជ្ញាទេ។

២០. ការខកខានមិនធ្វើឱ្យសិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការការពារខ្លួនមានប្រសិទ្ធភាពតាមរយៈសាក្សីដោះបន្ទុកនោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំសវនាការតាំងពីពេលចាប់ផ្តើមដំបូងមកម៉្លោះ។ ដីកាបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់សម្ភារៈដើម្បីរៀបចំសវនាការ ដែលចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះមុនកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការបានណែនាំឱ្យភាគី ក្នុងការបង្ហាញពីកថាខណ្ឌនានាក្នុងដីកាដំណោះស្រាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីម្នាក់ៗរបស់ខ្លួន^{៣៤}។ ហេតុនេះ រាល់សក្ខីកម្មទាំងអស់ត្រូវបានសន្មតថា បានបង្ហាញ ឬមិនបានបង្ហាញពីអង្គហេតុតាមលំដាប់លំដោយដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងបានចែកជូនភាគីជាឯកសារក្រដាសនៃដីកាដំណោះស្រាយ។ តែភស្តុតាងនៃសំណុំរឿងដោះបន្ទុករបស់លោក នួន ជា មិនស្របទៅនឹងការលើកឡើងទាំងមូលដែលបង្ហាញដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេ។

២១. ការដែលមេធាវីការពារក្តីពុំអាចការពារសំណុំរឿងរបស់ខ្លួនដោយសុទ្ធជាជ័យមឡើយ គឺជាការរំលោភលើសិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានសមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី។ បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីបឋម ដែលបានចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ភស្តុតាងដាក់បន្ទុកយ៉ាងលើសលប់^{៣៥}។ បញ្ជីនេះខកខានមិនបាន “ធានាថា [ត្រូវមាន] សមាមាត្រ

---

^{៣៣} សូមមើលជើងទំព័រខាងលើ III.D។
^{៣៤} ឯកសារលេខ E9, “ដីកាបង្គាប់ឱ្យភាគីដាក់សម្ភារៈដើម្បីរៀបចំសវនាការ” ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN 00635754-00635759, កថាខណ្ឌ 6(iii)។
^{៣៥} ក្នុងចំណោមឈ្មោះសាក្សីចំនួន ៦៥ នៅក្នុងបញ្ជីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង សាក្សីចំនួន ២៨ ត្រូវបានស្នើសុំដោយព្រះរាជអាជ្ញា ឬសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតែឯង។ ផ្ទុយទៅវិញ មានឈ្មោះសាក្សីសរុបចំនួន ៦ ពីមេធាវីការពារក្តីទាំង ៤ ក្រុមរួមគ្នាត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយពុំស្នើនឹងចំនួនដែលបានទទួលយកដោយព្រះរាជអាជ្ញា ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនោះទេ។ សូមមើល ឯកសារលេខ E131/1.1, “ឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់ ក៖ ផ្នែកមួយនៃបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីដែលបានស្នើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី ទំព័រ ១៥ នៃ ១៨

ជាមូលដ្ឋាន រវាងពេលវេលា និងចំនួនសាក្សី ដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យភាគីទាំងអស់”^{៣៦} និងធ្វើឱ្យ
លោក នួន ជា បាត់បង់ផលប្រយោជន៍ទៅខាងភាគី [ព្រះរាជអាជ្ញា]”^{៣៧}។

២២. ដោយសារសវនាការកំពុងដំណើរការទៅមុខនោះ ស្ថានភាពនេះកំពុង និងបន្តរំលោភដល់សិទ្ធិរបស់
លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានសវនាការដោយយុត្តិធម៌។ ទោះបីនៅទីបំផុត សាក្សីខ្លះក្នុង
ចំណោមសាក្សីទាំងនេះត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះកោះហៅក៏ដោយ តែការពុំបានដឹងជាមុនពីសេចក្តី
សម្រេចទាំងនេះនោះ មេធាវីការពារក្តីបានត្រឹមតែអាចធ្វើការប៉ាន់ស្មាន និងអនុវត្តវិធីសាស្ត្រ ដើរ
មួយជំហានគិតមួយជំហានទៅលើយុទ្ធសាស្ត្រនៃការជំនុំជម្រះរបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ មេធាវី
ការពារក្តីត្រូវបានបង្ខំឱ្យរៀបចំព័ត៌មានសម្រាប់សវនាការពុំបានស៊ីជម្រៅ ដូចភាគីព្រះរាជអាជ្ញា
ទេ។ ប្រការនេះធ្វើឱ្យមេធាវីការពារក្តីមិនអាចការពារក្តីរបស់ខ្លួន និងធ្វើឱ្យខ្លួនបាត់បង់អត្ថ
ប្រយោជន៍ទល់នឹងគូបដិបក្ខរបស់ខ្លួន។ ទាំងសិទ្ធិក្នុងការការពារក្តី និងសិទ្ធិទទួលបានសមភាពនៃ
មធ្យោបាយក្នុងកាលតទល់ក្តីត្រូវបានរំលោភ។

២៣. លើសពីនេះទៀត មេធាវីការពារក្តីពុំអាចលើកឡើងនូវឈ្មោះរបស់សាក្សីទាំងឡាយដែលភាគីស្នើ
សុំ ឬពិភាក្សាអំពីព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណរបស់សាក្សីនៅតុលាការបានឡើយ មុនពេល
សវនាការតាមវិធាន ៨០ស្ត្រី^{៣៨}។ លោក នួន ជា ពុំអាចការពារខ្លួនបានត្រឹមត្រូវឡើយ ប្រសិនបើ
មេធាវីរបស់គាត់ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យពិភាក្សាជាមួយមនុស្សសំខាន់ៗ ដែលមានឥទ្ធិពលទៅ
លើហេតុការណ៍នានានៅកម្ពុជាក្នុងអំឡុងរយៈកាលនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ការអូស

រដ្ឋប្បវេណីសម្រាប់សវនាការដំណាក់កាលដំបូងនៃសំណុំរឿង ០០២” ថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ លេខ ERN 00747687-
00747694។

^{៣៦} សំណុំរឿងលេខ IT-04-74-AR73.4, រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Prlić, “សាលក្រមលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់រដ្ឋអាជ្ញា
បន្ទាប់ពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះលើការបញ្ជូនត្រឡប់វិញ និងការបញ្ជាក់បន្ថែម” ថ្ងៃទី ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០
កថាខណ្ឌ ៣៨។

^{៣៧} សំណុំរឿងលេខ IT-94-1-A, រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić, “សាលក្រម” ថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩, កថាខណ្ឌ
៤៨, ដោយដកស្រង់ចេញពី រឿងក្តី Dombo Beheer B.V. តទល់នឹង ប្រទេសហូឡង់, ECtHR (14448/88), “សាលក្រម”
ថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៣ កថាខណ្ឌ ៤០។

^{៣៨} ឯកសារលេខ E1/4.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ”, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, លេខ ERN ERN
00712135-00712252 ទំព័រ ៤០-៤១។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារលេខ E1/7.1, “ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំ
ជម្រះ”, ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, ERN 00713767-00713819 ទំព័រ ១៣-១៧។

បន្ទាយពេលរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការធ្វើសវនាការ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ ស្ទួន ដើរតួនាទីជាដីកាហាមឃាត់ការពិភាក្សារបស់មេធាវីការពារក្តីអំពីឈ្មោះសំខាន់ៗ និងប្រធាន បទក្នុងអំឡុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ជាថ្មីម្តងទៀត មេធាវីការពារក្តីមិនអាច ការពារក្តីរបស់ខ្លួនបានពេញលេញទេ។

២៤. ដើម្បីកាត់បន្ថយព្យុសនកម្មបន្ថែមណាមួយដែលមានចំពោះសិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការការពារ ខ្លួន និងសមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនត្រូវអូសបន្លាយពេល តទៅទៀតឡើយ ក្នុងការធ្វើសវនាការដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ស្ទួន ដើម្បីសម្រេចថាតើ សាក្សីណាខ្លះរបស់មេធាវីការពារក្តីនឹងត្រូវបានកោះហៅឱ្យផ្តល់សក្ខីកម្ម។

ឃ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកាតព្វកិច្ចអនុញ្ញាតឱ្យមេធាវីការពារក្តី លើកបញ្ហាទាំងនេះ ដោយយោងទៅលើសិទ្ធិរបស់លោក នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌

២៥. ជាចុងក្រោយ វិធានខាងលើបង្គាប់ឱ្យប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង^{៣៥} អនុញ្ញាតឱ្យមានការ អនុវត្តដោយសេរីនូវសិទ្ធិរបស់មេធាវីការពារក្តី។ អាស្រ័យហេតុនេះ គាត់មានកាតព្វកិច្ចយល់ថា មេធាវីការពារក្តីអាចអនុវត្តសិទ្ធិទាំងអស់របស់ខ្លួននៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ រួមទាំងសិទ្ធិការពារខ្លួន សមភាពនៃមធ្យោបាយក្នុងការតទល់ក្តី និងសិទ្ធិទទួលបានសវនាការជាសាធារណៈ។ ហេតុនេះ ក្រោមការណែនាំរបស់ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែគោរពសិទ្ធិរបស់ លោក នួន ជា និងដោះស្រាយបញ្ហាដែលអនុញ្ញាតឱ្យសាក្សីដែលនិយាយជំនួសមុខឱ្យលោក នួន ជា ផ្តល់សក្ខីកម្មតាមរយៈការស្តាប់សក្ខីកម្មសាក្សីដោយអនុលោមតាមវិធាន ៨០ស្ទួន ។

ង. សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យមានសវនាការតាមវិធាន ៨០ស្ទួន គឺជាសំណើទាន់ ពេលវេលា

២៦. នៅឯសវនាការជាសាធារណៈជាលើកដំបូងកាលពីខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំ បូងបានបដិសេធពុំស្នើសុំឱ្យមានទង្វើករណីផ្ទាល់មាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងសាក្សី ដែលពុំមានឈ្មោះនៅក្នុង បញ្ជីឈ្មោះសាក្សីបឋមរបស់ខ្លួន។ អង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើការកត់សម្គាល់ថាប្រសិនបើសវនាការ និង

^{៣៥} វិធាន ៨៥(១)។

ទទ្ធករណ៍ផ្ទាល់មាត់បន្ថែមបង្ហាញពីភាពចាំបាច់ ខ្លួននឹងសម្រេចដូច្នោះនៅក្នុងពេលសមស្រប^{៤០}។ នៅទីបំផុត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំទាន់បានធ្វើសវនាការ ឬពុំបានស្នើសុំឱ្យមានការលើក ទទ្ធករណ៍លើប្រធានបទនេះនៅឡើយទេ។ កាលពីខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ កន្លងទៅ អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងអនុស្សរណៈមួយថា ខ្លួននឹងចេញបញ្ជីបឋមនៃឈ្មោះសាក្សី អ្នកជំនាញ និង/ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលខ្លួនបានបដិសេធ នាពេលឆាប់ៗ^{៤១}។ ជាង ៤ ខែ ក្រោយមកទៀត អង្គជំនុំជម្រះពុំទាន់បានចេញបញ្ជីនេះនៅឡើយទេ។ មកទល់នឹងពេលបច្ចុប្បន្ន មេធាវីការពារក្តីពុំបានដឹងថាតើសាក្សីដែលខ្លួនបានស្នើសុំ នឹងត្រូវបានស្តាប់សក្តីកម្ម ឬយ៉ាងណា ឡើយ។ ដោយហេតុថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានពេលវេលាច្រើនក្នុងការចេញបញ្ជីឈ្មោះ សាក្សី អ្នកជំនាញ និង/ឬ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលខ្លួនបានបដិសេធ “នាពេលឆាប់ៗខាងមុខ” និង ដោយសារកង្វះចំណាត់ការច្បាស់លាស់របស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការសម្រេចលើបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី ស្ថាពរ ទើបសំណើនេះជាសំណើមួយដែលទាន់ពេលវេលា។

ច. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងសំណូមពរ

២៧. តាមសំអាងហេតុទាំងនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរត្រូវរៀបចំសវនាការ ដោយអនុលោមតាម វិធាន៨០ស្ទួន និងស្នើសុំឱ្យភាគីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយផ្ទាល់មាត់ដើម្បីសម្រេចថាតើសាក្សី និង អ្នកជំនាញណាខ្លះ នៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សីដែលបានស្នើសុំដោយលោក នួន ជា នឹងត្រូវកោះហៅ ឱ្យចូលខ្លួនមកផ្តល់សក្តីកម្មនៅសវនាការ។

សហមេធាវីរបស់លោក នួន ជា

សុន អុនណា

Michiel PESTMAN & Victor KOPPE

^{៤០} ឯកសារលេខ E1/7.1, “ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ” ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, ERN 00713767-00713819 ទំព័រ ១៨។

^{៤១} ឯកសារលេខ E172, អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៤។